

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τοῖς τῶν δακρύων σου ρεῖθροις, Μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὴν στολήν, ἐν πορφύρᾳ χρωρνύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεύη διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὁρθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῆ λυχνία ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος, καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ὁ μυστιπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίω, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν αὐλον καὶ θεῖαν, ἀὐλως ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβυτικάις, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυῆτορ, προσπεφευγῶς, ἀνακράζω σοί, Σώσόν με, τὴν κραταιὰν σου ὀρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σου Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἴδου κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθούσάν μου, νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σε ἐώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν ὠραιότερον, τῷ γὰρ Σταυρῷ ἐκουσίως μετὰ ληστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπηώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίω, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται».

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε, φωτοφόρον μοὶ αἴγλην, οὐρανόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίω προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχὴ καὶ καρδία Πορφύριε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' σκίσεως Πορφύριε, Ἰερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος.

Θεοτοκίον

Ὁμβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδῦϊ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Ῥάβδω τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομὰς ζωῆς Ὅσιε, τὴν ἱεράν, Ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως.

Ὑψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνία, τοὺς Πιστοὺς καταυγάζοντα.

Θεοτοκίον

Ῥύσαι με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν Ἄχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος σοφέ, τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δανιήλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὕψωσας τὴν φωνὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας, τὴ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σὴ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτός, πρόβολος Πάτερ Πορφύριε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς Προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγησας, καὶ Θεῷ τῶν ὄλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσαν, ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὀλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ἰσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων καταγώγιον.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῶν Φιλάνθρωπε».

Πρόρριζον τεμῶν, τὴν ἄκανθαν τὴν φιλήδονον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὁ ὄμβροισ σῶν εὐχῶν, οὐρανοὺς Σοφὲ διήνοιξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῆ διένειμας, αἰρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ἰθυνας ῥοπή, θείου Πνεύματος ὀλόκληρον, λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντα ἀθείας τὸ κλυδόνιον.

Θεοτοκίον

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σὲ ἐξελέξατο, ὁ Πλαστουργός, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ἐφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεόν, προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτω παρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων κανῶν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καθωράθη ἐν σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν αὐτῷ ἐκουσίως καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζει σοί, ἐμφαίνων σοὶ τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ στοργὴν καὶ τελείαν οἰκειώσιν.

Ὡς Πέτρου τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ τὴν πίστιν θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμητικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθανάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιά, δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον

Νεκρώσει τε καὶ φθορὰ ὑπαχθέντα, τὸν πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτὴν, τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες Ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, Ἱερωσύνης στολαῖς κατηγάϊσαι, Παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἵπεραστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει, Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν ἰσημείων ἀπειλήφε τὴν χάριν, πάντας ἰάσθαι, παρεστῶς τῆ Τριάδι ὀλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι

- Ὡς τις παρέλθη, τις δὲ καὶ παραδράμη
- Τὸν Πορφύριον, κὰν παρῆλθεν ἐκ βίου;
- Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἕκτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

- Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρείτιν εἰς φρέαρ,
- Τὴν εἰς φρέαρ σοὶ συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Φωτῶ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
 - Φωτῶ φέρει σοὶ τὴν κάραν φώτων Πάτερ.
- Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

- Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
- Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἑδέμ Θεοῦ Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν ἀρχένα,
- Ἔτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
- Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰωσής, ὁ υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος,
- Ἰωσὴ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
- Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δοῦξ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον.
- Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἄρνας ποιμάνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς ἀρνίον τῷ ποιμένι, προσηνέχθης Χριστῷ, Πορφύριε κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει Καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε, μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστός, Πορφύριε βοῶντα, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς δὲν ποθῶν, Πορφύριε ἐβόας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οἴκτειρον σώσον με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοί, καταύγασον βοῶντα, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ θεωρημονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ἐκραυγάζων, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, Ἱεροκῆρυξ πανόλβιε, εὐσεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνθῶως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων ὅμ ἠγύρει, καὶ συνευφραίνῃ Ὅσιων, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδάφισας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεοῦ ἐδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει ὀσίων, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικήν αλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρετῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασιλεία Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀνωτέραν σὲ πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομήτορ ἠγάπησεν, ὁ Υἱός σου, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἰστίῳ Πάτερ νοητῶ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμη θεία τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, σοφῶς κατέπλευσας, χαρὰς λαβόμενος αἰωνίου, καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὁριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος Ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοῖδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῶ, λάμπων μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θεῖον γλυκασμόν, ἀρυσάμενος, ἠρεύξω Μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῶ πνευματικῶ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον ἐκτελούντάς σου θεόφρον πανήγυριν.

Ἥλιον ἔγνωσ τὸν Χριστόν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι ταῖς τούτου Πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθεῖς ὀλολαμπῆς, ἀστήρ ἐχρημάτισας, θέσει θεοῦμενος, ἱερεῖ θαυματουργῆ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκούσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσης Κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Μεταναστεύσας τὴν πολλήν, ὑπαρξιν διεσκόρπισας, τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε, ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῶ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῶ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπτους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφύλαξον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.